

Communication New Channel

Revistă trimestrială a comunității CNC al ASE M Februarie 2026

Iubirea e aripa dăruită sufletului pentru a urca la cer

www.cnc.ase.md

EDIȚIA 11

C U P R I N S

Păstrați iubirea, pastrați.....	p. 3
Două inimi unite de aceeași pasiune - Dicusar A.	p. 4
O familie, o instituție, o vocație: Povestea soților Moțoc, profesori la CNC al ASEM - Moțoc S.....	p. 5
Romanță la serviciu - Vasiliu G.	p. 6
Lecția iubirii: doi profesori, un destin comuni - Calistru V.....	p. 7
Din băncile colegiului - începutul familiei noastre - Buzu T, Muștuc C.	p. 8
Povestea de dragoste a familiei Zosim - Zosim R.....	p. 9
Din colegi de grupă - parteneri de destin - Știrbu M.....	p. 10
Împreună la carte, împreună în viață - Țurcan Iu.....	p. 10
O poveste începută între lecții și vise. - Guțu V.....	p. 11
O poveste de dragoste scrisă pe băncile colegiului - Balan C.....	p. 12
Două inimi și o singură rețetă - Roponica V.....	p. 13
Dragoste cu teme pentru acasă - elevii CNC.al ASEM.....	p. 14
Două inimi, un singur vis -Onoicu N.....	p. 14
Ecouri de dragoste adolescentină- versuri născute din emoție - elevii CNC al ASEM.....	P. 15-16

Echipa de redacție: Rotaru Irina - directoare adjunctă pentru instruire și educație
Țibuleac Mariana - directoare adjunctă pentru instruire practică
și producere
Corcodel Mariana - profesoară de Limba engleză

Păstrați iubirea, pastrați...

De-acea fiindcă dulce ne iubim.
Pe cer răsare soarele sublim.
De-acea că ne sântem tare dragi,
Mai cresc pe-acest pământ și flori, și fragi
De-acea fiindcă dragi ne sântem noi,
Pe ceruri mai răsar luceferi noi!
De-acea că îndrăgostiți mai sânt,
Mai este cald și bine pe pământ.
Păstrați iubirea, păstrați,
Păstrați divinul mister!
Păstrând iubirea,
Păstrăm nemurirea
A tot, a tot ce este viu sub cer!

Grigore Vieru

Grigore Vieru rămâne unul dintre cei mai sensibili și iubiți poeți ai neamului românesc, un suflet care a știut să transforme cuvântul în mângâiere. Născut la 14 februarie, într-o zi dedicată iubirii, destinul său pare legat simbolic de tema care i-a definit opera: dragostea — pentru mamă, pentru ființa iubită, pentru natură și pentru tot ce este curat și frumos.

Versurile sale despre mamă au devenit adevărate rugăciuni, iar poeziile de dragoste poartă o gingășie rară, în care iubirea este lumină, speranță și dăruire. În creația lui Grigore Vieru, natura respiră odată cu omul, iar iubirea capătă dimensiunea unei legături sacre între suflete. Într-o revistă dedicată cuplurilor îndrăgoștrite din Colegiul Național de Comerț al ASEM, evocarea lui Grigore Vieru este nu doar potrivită, ci și binecuvântată: el ne amintește că adevărata iubire este simplă, sinceră și curată — asemenea unui vers rostit din inimă. Publicând aceste rânduri în memoria sa, celebrăm nu doar nașterea poetului, ci și puterea iubirii pe care a așezat-o, cu atâta delicatete, în cuvinte.

În dimineața diafană a Zilei Dragostei, Colegiul Național de Comerț al ASEM își deschide porțile ca o inimă uriașă, pulsând lumină și speranță. Coridoarele lui lungi, scăldate în raze aurii, par artere prin care curge nu doar dorința de cunoaștere, ci și freamătul cald al iubirii. Peretii, martori tăcuți și loiali, păstrează ecoul pașilor grăbiți, al râsetelor cristaline și al șoptelilor emoționate.

Aici, în sălile pline de cretă parfumată și vise îndrăznețe, educația înflorește ca o grădină roditoare. Profesorii, asemenea unor faruri blânde, luminează drumul tinerilor cu răbdare și dăruire, iar elevii, ca niște muguri fragili, cresc sub privirea lor atentă. Însă Colegiul nu cultivă doar minți ascuțite și competențe solide, ci și suflete vibrante.

De-a lungul anilor, în umbra discretă a bibliotecii sau sub teii șoptitori din curte, s-au aprins scânteii timide care au devenit flăcări statornice. Multe cupluri frumoase și durabile s-au născut aici — atât printre profesori, legați prin idealuri comune, cât și printre elevi, uniți de visuri și emoții pure.

Astfel, Colegiul Național de Comerț al ASEM rămâne nu doar un templu al cunoașterii, ci și un sanctuar al inimilor îndrăgostite, unde dragostea și învățătura cresc împreună, ca două aripi ale aceluiași zbor luminos.

Două inimi unite de aceeași pasiune

Ne-am întâlnit în anul 2000, într-un loc care pentru amândoi depășea granițele unei simple profesii. Era un spațiu al vocației, al chemării interioare și al pasiunii pentru formarea tinerilor. Anatol, conducător muzical la Colegiul Național de Comerț al ASEM, era mai mult decât un profesor: prin muzică, insufla elevilor disciplină, sensibilitate și simțul armoniei. Eu, profesoară la același colegiu, vedeam educația ca pe un act de responsabilitate morală, prin care cunoștințele se împletesc cu valorile.

Încă de la început, între noi s-a conturat firesc o legătură bazată pe respect și admirație reciprocă. Muzica și educația au fost punțile care ne-au apropiat, iar viața ne-a învățat, pas cu pas, cum să transformăm această colaborare profesională într-un parteneriat de familie autentic.

A lucra împreună în același domeniu nu este întotdeauna ușor. Acest lucru presupune răbdare, capacitatea de a face compromisuri și, mai ales, înțelepciunea de a separa spațiul profesional de cel personal. Dacă la colegiu fiecare își asumă cu rigoare rolul său, acasă aceste roluri se topesc într-o echipă unită, construită pe sprijin, dialog și echilibru.

Caracterul se plămădește lent, asemenea unei lucrări muzicale care cere repetiții și răbdare. Se șlefuește prin muncă, prin modele asumate și prin felul în care răspundem încercărilor. Fiecare succes adaugă o notă de lumină, iar fiecare dificultate — profunzime.

Pentru noi, familia este o armonie vie, născută din responsabilitate, respect și iubire — trei acorduri esențiale care, odată atinse împreună, dau naștere unei melodii capabile să dăinuie dincolo de timp.

Un frumos început de poveste — două destine care s-au întâlnit într-un loc al educației și al armoniei, la Colegiul Național de Comerț al ASEM! Povestea voastră are tot ce trebuie pentru a descrie un echilibru rar: pasiunea comună pentru formarea tinerilor, ritmul muzicii din suflet și temelia unei familii construite din respect, înțelegere și iubire.

*Anatol și Alina Dicusar,
profesori CNC al ASEM*

O familie, o instituție, o vocație

Povestea soților Moțoc, profesori la Colegiul Național de Comerț al ASEM

O poveste de viață impresionantă și plină de atașament față de instituție. Este admirabil să vezi două parcursuri care se împletesc atât de strâns cu istoria unui colegiu.

Există destine care se scriu cu cerneala instituției în care cresc, iar pentru familia noastră, Colegiul Național de Comerț al ASEM nu este doar un loc de muncă, ci decorul în care s-a construit însăși viața noastră. Suntem doi profesori, două specialități diferite, dar o singură inimă care bate pentru această comunitate de aproape trei decenii.

Drumul a început în 1998, când el a preluat ștafeta educației fizice, promovând disciplina și spiritul sportiv printre generații de tineri.

În 2006, parcursul nostru profesional s-a unit sub același acoperiș, formând astfel un tandem care acoperă deopotrivă rigoarea minții și energia trupului

Amintirile noastre cele mai dragi sunt legate de momentele în care am ieșit din cadrul formal al sălii de curs. El, cu o experiență bogată de moderator la numeroase ediții ale Galei Laureatilor, și eu, alăturându-mă cu emoție în rolul de co-moderator, am încercat mereu să aducem o notă de distincție și căldură evenimentelor noastre. De la activitățile extracurriculare alături de colectivul profesoral, până la micile bucurii cotidiene, colegiul a fost scena noastră principală.

Puțini știu că rădăcinile noastre în CNC sunt și mai adânci. Am trăit experiența autentică de a locui în Căminul studentesc nr. 7, un spațiu care ne-a învățat ce înseamnă cu adevărat comunitatea, empatia și spiritul de echipă. Acele holuri ne-au văzut formându-ne nu doar ca specialiști, ci și ca părinți.

Mândria noastră cea mai mare este faptul că am reușit să transmitem dragostea pentru această instituție și copiilor noștri. Ei nu au fost doar martori ai muncii noastre, ci au ales să devină parte din marea familie a CNC:

Valeria, care a urmat drumul cifrelor, absolvind specialitatea Contabilitate.

Sergiu, care a ales arta și precizia în cadrul specialității Tehnologia Alimentației Publice.

Faptul că propriii noștri copii au ales să se formeze profesional aici este, probabil, cea mai sinceră notă de mulțumire pe care o putem aduce colegiului. Pentru noi, CNC nu este doar o instituție pe diplomă, ci o moștenire de familie.

Astăzi, privim în urmă cu recunoștință și înainte cu entuziasm. Suntem recunoscători colegilor pentru prietenie și elevilor pentru energia pe care ne-o oferă. Rămânem aici, la catedră și în sala de sport, dedicați aceleiași misiuni pornite în 1998 și 2006, demonstrând că, atunci când munca este făcută cu iubire, colegiul devine, cu adevărat, o familie.

*Moțoc Natalia, profesoară de discipline economice
Moțoc Sergiu, profesor de educație fizică*

Romanță la serviciu

A lucra la Colegiul Național de Comerț al ASEM împreună cu soțul este o alegere asumată. De ceva ani buni facem o echipă la „bine și la greu”, iar drumul nostru împreună a început similar filmului „Romanță la birou”, astfel aș putea menționa că a activa din nou într-o instituție împreună n-a fost o experiență inedită. Și da, sunt de părerea că munca împreună consolidează o relație, fiindcă modul în care rezolvă o problemă sau alta impresionează, împățește relația, căci e vorba de o încredere care depășește sfera romantică.

În general, a activa într-un colectiv presupune multe avantaje. Unul - nu e nevoie să explici complexitatea serviciului tău (când te reții, când nu ai timp să faci anumite lucruri de rutină, fiindcă ai de verificat lucrări, de făcut planuri, de citit, etc.), el le știe, le înțelege, le acceptă și primești sprijin emoțional...la el e la fel. Dacă apar probleme la locul de muncă, împreună le rezolvăm mult mai ușor. Lipsa barierelor în comunicare ar fi altul, fiindcă știm despre ce și cine vorbim, nu trebuie să fac o prezentare PowerPoint de 20 de minute ca să înțeleagă despre cine e vorba, prin urmare e eficient, înțelegem ușor contextul.

Având același orar, suntem pe aceeași lungime de undă și ne putem ușor programa alte activități, pentru a petrece celălalt timp tot productiv. Totodată, vorbim și de competitivitate și asta e frumos, fiindcă te face să fii mândru de competența atât a ta, cât și a partenerului de viață. Dezavantaje? Poate există, eu... nu le-am căutat. Și dacă nu le cauți, ele nu te găsesc (sau cel puțin așa îmi place să cred în timp ce mai corectăm un test împreună).

La noi serviciul nu se termină la ușa CNC al ASEM, el continuă și acasă. De multe ori, în loc să discutăm despre planurile noastre, noi analizăm vreo situație de la colegiu (ai multiplicat testele, ai completat SIME, etc.). Nu, nu e o povară, e o dovadă a faptului că ne susținem, că ne pasă de ceea ce facem și că ne place ceea ce facem. Dar, în toți acești ani de pedagogie am învățat să respectăm limitele și să avem o atitudine corectă față de tot ceea ce presupune viața de familie. Așadar, a lucra cu soțul în aceeași instituție este o experiență care cere echilibru, autocontrol și profesionalism, căci suntem o echipă care se bucură de drumul parcurs împreună.

*Ion și Galina Vasiliu,
profesori CNC al ASEM*

Lecția iubirii: doi profesori, un destin comun

Pentru familia Calistru totul a început departe de coridoarele Colegiului Național de Comerț, în agitația plină de viață a anilor de studenție de la Universitatea de Stat din Tiraspol. Ne-am cunoscut acolo unde se nasc cele mai sincere și durabile prietenii: în căminul studentesc. Între sesiunile lungi de pregătire pentru examene și bucatele simple și gustoase pe care le găteam în bucătăria comună. Ne-am dat seama că ne leagă ceva mult mai puternic decât simpla dorință de a deveni profesori. Ne-a unit o viziune comună despre ce înseamnă simplitatea omenească, respect și susținere reciprocă în momente dificile, iar simțul umorului era ceea ce ne-a atras cel mai mult unul la altul.

Suntem împreună din anul 2008 și, de atunci, am format o echipă minunată. Deși disciplinele pe care le predăm — Informatica și Limba Engleză — par să aparțină unor lumi diferite, în familia noastră ele se completează perfect.

Însă, cea mai mare mândrie a noastră nu sunt doar reușitele profesionale sau zilele lungi de muncă în blocurile instituției, ci cei doi băieți minunați care ne luminează viața. Succesele lor în fotbal care ne ocupa orice weekend, dar care ne oferă o adrenalină extraordinară atunci când stăm pe scaunele suporterilor. Acasă, lăsăm deoparte ecranele calculatoarelor și paginile dicționarelor pentru a fi, pur și simplu, părinți.

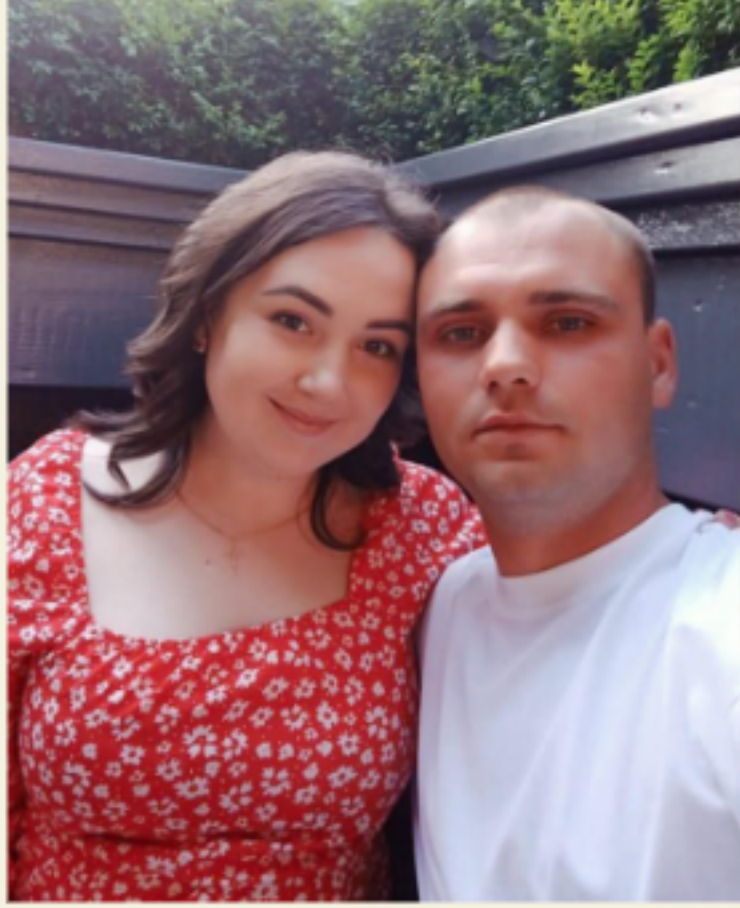
Lecția cea mai prețioasă pe care am învățat-o împreună este că un interes comun poate duce la ceva mult mai valoros decât performanța academică. Poate duce la o familie frumoasă și împlinită.

*Constantin și Viorica Calistru, profesori
Colegiul Național de Comerț al ASEM*

Din băncile colegiului – începutul familiei noastre

Ne numim Mustuc Cătălina și Buzu Timofei, iar povestea noastră a început la CNC al ASEM, la specialitatea Turism. În primul an de studii făceam parte din grupe diferite: eu eram în grupa TUR-121, iar Timofei în TUR-123. Nu bănuiam atunci că, peste ani, acele coridoare vor deveni locul unde a început familia noastră.

În al doilea an de studii, din cauza plecării mai multor colegi, grupele au fost reorganizate, iar eu am fost transferată în grupa 123. Acolo a început, de fapt, povestea noastră. Din primele zile ne-am simpatizat, însă relația noastră s-a construit treptat, între ore, examene și multe zâmbete schimbate pe ascuns.

Timofei lucra noaptea la o brutărie, iar dimineața venea la ore, obosit, dar mereu atent și grijuliu. Îmi aducea la colegiu colăcei împlețiți în formă de inimă, un gest simplu, dar care pentru mine însemna enorm. Eu, în schimb, îl ajutam la teme. Era felul nostru de a avea grijă unul de celălalt încă din acea perioadă.

Anii de colegiu ne-au oferit nu doar cunoștințe profesionale, ci și lecții despre responsabilitate, sprijin reciproc și maturizare. Am avut amintiri frumoase, dar și momente mai puțin ușoare – examene stresante, decizii importante, incertitudini legate de drumul fiecăruia dintre noi. Însă toate acestea ne-au unit și mai mult. Am învățat că într-o relație contează echilibrul, răbdarea și susținerea necondiționată.

CNC al ASEM a fost pentru noi mai mult decât un loc de studii. A fost spațiul în care am crescut, ne-am descoperit și am început să visăm împreună. Acolo s-au pus bazele relației noastre și tot acolo am învățat că dragostea adevărată se construiește zi de zi, prin gesturi mici și constante.

Astăzi suntem căsătoriți de 8 ani și avem două fete care ne luminează viața. Privind în urmă, realizăm că totul a început dintr-o simplă reorganizare de grupe și dintr-un colăcel în formă de inimă. Colegiul nu ne-a oferit doar o profesie, ci și cel mai frumos dar – familia noastră.

Pentru noi, CNC al ASEM va rămâne mereu locul unde a început totul.

Mustuc Cătălina și Buzu Timofei, absolvenți CNC al ASEM

Povestea de dragoste a familiei Zosim

31 August 2017. Grupa MK-171 își alege șeful grupei. El, Zosim Cristian, unul dintre candidați din fața clasei îi dă din ochi Ei (dacă ar fi știut că câte zile negre îi va face ea la colegiu...). Într-un final, colegiul l-a absolvit doar ea, Rima Ivașkina - șefa grupei MK-171. Trecut-au patru ani și soarta i-a întâlnit din nou, și iarăși în fața Colegiului Național de Comerț al ASEM, la ghereta de cafea, nu departe de blocul C. Nostalgia zilelor petrecute pe băncile colegiului și înțelegerile pe care le-au avut au oferit un prilej foarte bun pentru discuții, astfel, încât el a invitat-o la concertul interpretului Carla's Dreams. Consecințele distracției și lipsa aspirinei a doua zi le-a oferit ocazia să ia masa împreună, și iarăși lângă Colegiul Național de Comerț al ASEM, la restaurantul Fortus, amplasat la intersecția bulevardului Grigore Vieru cu strada Ierusalim, căci acolo se găsea una din ceamai gustoase zeamă din oraș.

Zi după zi, el căuta motive de noi întâlniri, ea căuta să-l motiveze pentru următoarele. Trecut-au patru luni și el, într-una din zile, petrecând-o până la serviciu (ea lucra pe atunci în back-office-ul MAIB, care se afla în clădirea de vis-a-vis de blocul C) i-a spus că o iubește. Soartă sau coincidență, în jurul aceluiași colegiu, ei s-au cunoscut, s-au reîntâlnit, și s-au îndrăgostit. Trecut-au încă doi ani și ei s-au căsătorit, pe 24.04.24. În octombrie, pe data de 21 al aceluiași an, s-a născut Amir. În septembrie 2025, el s-a reîntors la colegiu să-și finalizeze studiile. În decembrie, pe data de 29, în 2025, s-a născut Aron. Adesea, el obișnuia să spună: " Alții - găsesc la colegiu drumul în viață, eu - mi-am găsit soția pe viață".

Aceasta este povestea de dragoste a doi colegi din aceeași grupă, care au rămas nu numai colegi dar sprijin unul pentru celălalt. Au învățat împreună și au demonstrat că uneori cele mai frumoase povești de dragoste încep simplu pe băncile Colegiului Național de Comerț, între doi colegi care au avut curajul să-și asculte inima. Suntem recunoscători acestui colegiu, care nu este doar un spațiu al formării profesionale, ci și un loc unde se nasc povești de dragoste care în timp ajung familii fericite.

*Cu recunoștință Rima și Cristian
Zosim, absolvenții CNC al ASEM*

Din colegi de grupă – parteneri de destin

Ne-am cunoscut în 2011, în primul an de studii la Colegiul Național de Comerț al ASEM, fiind ambii studenți ai grupei TAP-III. Colegiul a fost locul unde am adunat nu doar cunoștințe, ci și multe zâmbete, emoții și momente care ne-au rămas tipărite în memorie.

Eram diferiți ca fire: eu — mai rușinoasă, serioasă și axată pe studii, iar Ion — cu un simț al umorului foarte bine dezvoltat, mai rebel și mereu cu o glumă pregătită de zi.

Povestea noastră nu a început cu dragoste la prima vedere, ci cu întrebări „foarte importante” despre teme și lecții — cel mai sigur mod al lui Ion de a se apropia.

În timp, am devenit nu doar colegi, ci o adevărată echipă. La lucrări și referate, rolurile erau clare: eu scriam, iar Ion motiva doar prezența.

Iar la orele practice, fiind în aceeași echipă, Ion era responsabil de buna dispoziție, în timp ce mâncarea se prepara... fără el.

Anii de colegiu, atmosfera caldă, prietenii și micile momente trăite zi de zi au pus bazele unei relații frumoase. Am rămas nedespărțiți după finisarea colegiului, iar în 2017 ne-am unit destinele prin căsătorie.

Astăzi, privind în urmă, zâmbim știind că pe lângă o profesie, colegiul ne-a dăruit o poveste de dragoste. În 2024, familia noastră s-a mărit cu cea mai mare bucurie — fiica noastră, Olivia, care ne amintește că unele iubiri încep din lucruri simple: o întrebare despre teme, multe zâmbete și amintiri de neuitat.

*Cu drag, Marcela și Ion Știrbu
absolvenți ai CNC al ASEM*

Împreună la carte, împreună în viață

În contextul Zilei Îndrăgostiților și povestea noastră are un cuvânt de spus. Am făcut parte din promoția 2015 – 2019. Deși am locuit toți acești ani în același cămin, am făcut cunoștință abia în ultimul an de studii. Aveam specialități diferite: Turismul - care mi-a dezvoltat creativitatea, comunicarea și dorința de a descoperi lumea, oamenii și culturi noi, iar pe cealaltă parte este Contabilitatea - un domeniu ce presupune responsabilitate, logică, atenție la detalii și stabilitate. Putem spune că aceste calități ne-au completat perfect unul pe celălalt.

Colegiu are o importanță majoră în formarea elevilor și nu doar pe plan educațional. A fost spațiul unde am crescut ca oameni, am învățat ce înseamnă munca, prietenia și sprijinul reciproc. Atmosfera colegiului, viața de student și experiențele comune ne-au apropiat, transformând o simpla cunoștință într-o familie. Diferența dintre fotografii este de câțiva ani, cu toate acestea, amintirile legate de Colegiul Național de Comerț rămân la fel de vii.

*Cezarina și Iulian Țurcan,
absolvenți ai CNC al ASEM*

O poveste începută între lecții și vise

Pentru noi, totul a început simplu, pe băncile Colegiului Național de Comerț al ASEM. Eram colegi de grupă, prezenți zi de zi la aceleași perechi, aceleași zile de cămin, aceleași drumuri prin holurile colegiului — împreună, dar fiecare în lumea sa.

Am adunat amintiri comune ca studenți la specialitatea Turism, fără a bănuși că destinul pregătea, un drum diferit pentru noi doi.

Ceea ce ne-a apropiat cu adevărat a fost o excursie în România. Iarna, munți, orașe și povești de călătorie, am început să ne privim altfel. Deși ne cunoșteam de mult timp ca simpli colegi, a fost pentru prima dată când ne-am văzut cu adevărat. Am descoperit că suntem diferiți — nu ca un obstacol, ci ca un motiv de curiozitate și interes profund. Diferențele nu au adus teamă, ci dorința de a cunoaște mai mult.

Zilele petrecute la perechi s-au transformat treptat în ceva mai valoros decât notițe și materiale de studiu. Am început să descoperim lumea împreună, să punem întrebări, să învățăm nu doar din manuale, ci și unul despre celălalt. Interesul comun pentru cunoaștere, discuțiile sincere și timpul petrecut împreună au construit, pas cu pas, o legătură durabilă.

Din anul 2024, suntem împreună, ambii studenți ai grupei TUR-213, anul IV, aproape de finalul colegiului care ne-a format nu doar profesional, ci și uman. Colegiul ne-a oferit lecții, informații utile și amintiri frumoase, dar cel mai prețios dar a fost faptul că ne-a unit. Din mii de studenți, din toată Moldova, inimile noastre s-au întâlnit aici, în centrul Chișinăului — el venit din nord, eu din sud. Povestea noastră ne-a învățat că educația nu înseamnă doar carieră și performanță, ci și întâlniri care îți schimbă viața, că dincolo de planuri, examene și pauze la cantina blocului C există oameni care devin „acasă”.

Iar uneori, cel mai frumos drum nu este cel planificat, ci cel care începe discret, într-o bancă de colegiu, și continuă cu două suflete care aleg să meargă împreună pe parcursul vieții. Din simpli colegi de grupă, noi - Guțu Vadim și Mancoș Iuna, am ajuns să devenim o Familie.

*Guțu Vadim și Mancoș Iuna,
absolvenți ai CNC al ASEM*

O poveste de dragoste scrisă pe băncile colegiului

Pentru mulți, colegiul este doar o etapă în parcursul educațional. Pentru noi, însă, Colegiul Național de Comerț al ASEM a devenit locul unde, pe lângă o profesie, a început și o poveste de dragoste construită natural, în timp.

Ne-am cunoscut în anul 2022, la începutul anului întâi de studii, în grupa CON-222, specialitatea Contabilitate. Prima zi de colegiu, 1 septembrie, ne-a găsit emoționați și curioși, la prima oră de clasă, alături de doamna dirigintă Botnăraș Nina. Eram doi tineri diferiți, veniți din medii diferite: eu, Cristina, din raionul Cantemir, iar el, Vlad, din Chișinău. Totuși, colegiul ne-a oferit cadrul în care drumurile noastre s-au întâlnit. La început, relația noastră a fost una de prietenie. Ne-am cunoscut treptat, prin activități de grup, discuții și momente simple din viața de student. Deși nimic nu părea spectaculos la exterior, exista acel sentiment discret că între noi se construiește ceva mai profund. Un moment important în povestea noastră a fost un studiu individual la educație economică. Având un laptop, m-am oferit să-l ajut pe Vlad, iar acea zi petrecută lucrând împreună a fost mai mult decât o simplă activitate academică. A fost momentul în care ne-am descoperit dincolo de rolul de colegi și în care apropierea noastră a devenit evidentă. La scurt timp, pe 19 noiembrie 2022, prietenia s-a transformat într-o relație. Privind în urmă, ne dăm seama că această poveste nu ar fi fost posibilă fără colegiu. Dacă nu am fi ales această instituție și dacă nu am fi ajuns în aceeași grupă, drumurile noastre nu s-ar fi intersectat, având în vedere distanța dintre localitățile din care provenim. Colegiul a fost elementul care a unit două destine diferite. Ca și cuplu, ne caracterizăm prin echilibru, chiar dacă suntem diferiți. Eu sunt mai calmă, calculată și organizată, fiind și șefa de grupă, în timp ce Vlad este mai energic, sportiv, uneori năzbătios și mereu pus pe șotii. Tocmai aceste diferențe ne-au ajutat să ne completăm și să ne susținem reciproc.

Povestea noastră transmite că o relație formată în anii de studiu poate fi frumoasă și sinceră, dar și plină de provocări. Cu toate acestea, prin respect, înțelegere și muncă în echipă, orice obstacol poate fi depășit. Atunci când ambii parteneri își doresc aceleași lucruri și își construiesc visurile împreună, credința și perseverența îi pot conduce spre realizări frumoase. Astăzi, în anul IV de studii, privim înapoi cu recunoștință, știind că acest colegiu ne-a oferit nu doar cunoștințe, ci și șansa de a construi o poveste care continuă.

LOVE

*Cu drag, Cristina & Vlad,
elevi ai anului IV, grupa CON-222*

Două inimi și o singură rețetă

Povestea noastră de dragoste a început în anul 2022, odată cu primul pas făcut la Colegiul Național de Comerț al ASEM. Am venit amândoi cu același scop: să obținem o diplomă și să devenim specialiști buni în domeniul Tehnologiei alimentației publice.

. Nu știam atunci că acest drum comun ne va lega nu doar prin studii, ci și prin inimă.

Ziua de 1 septembrie a fost plină de emoții - primele lecții, primele priviri și primele trăiri pe care le simte orice elev la început de drum. La ora de franceză, el stătea în ultima bancă. Nu a fost dragoste la prima vedere, dar privirea lui mi-a atras atenția fără să-mi dau seama cât de important va deveni mai târziu.

Zilele treceau, lecțiile se succedau, iar la una dintre ore, un coleg a creat un grup de discuții. De acolo a început totul. Am început să vorbim, să ne cunoaștem mai bine și, încet-încet, să ne îndrăgostim unul de altul. Povestea noastră nu a fost una simplă, ci una frumoasă și puțin amuzantă - la prima întâlnire nu mi-a dat haina lui, deși mie îmi era frig. Și totuși, chiar și așa, m-am îndrăgostit.

Prin toate lucrurile trăite împreună, am crescut, ne-am susținut și am învățat ce înseamnă cu adevărat dragostea. Astăzi avem trei ani de iubire, suntem în anul IV la colegiu și muncim amândoi pentru același vis: deschiderea restaurantului „Bucatele Bunicii”.

Este un vis pe care îl vom îndeplini împreună, pentru că putem și pentru că merităm. Drumul nostru continuă cu un pas important: nunta din 22.08.2026. Cu ajutorul acestor studii și al tuturor experiențelor trăite, am devenit o adevărată familie.

Suntem recunoscători profesorilor, colegilor și Colegiului, deoarece povestea noastră de dragoste a început exact acolo unde nici nu ne-am fi imaginat.

*Cu recunoștință, Roponica Vladimir
Roponica Loredana, elevi ai CNC al ASEM*

Dragoste cu teme pentru acasă

Povestea noastră a început în septembrie 2022, când au început primele priviri pe furiș și micile complimente primite în pauze. Relația noastră, defapt, a început într-o zi pe care niciunul dintre noi nu o va uita vreodată :

Balul bobocilor. Sala era plină de lumini colorate, muzica răsuna puternic, iar emoțiile pluteau în aer. De atunci am continuat să vorbim și am descoperit că avem multe lucruri în comun. Încă de la începutul relației el a știut să îmi arate ce înseamnă iubirea adevărată, cu respect reciproc și armonie. Am învățat de-a lungul anilor să ne acceptăm defectele și să lucrăm mereu în echipă, indiferent de situație. Colegiul a fost locul unde am împărțit amintiri frumoase care ne-au format ca cuplu. În patru ani de colegiu am reușit să trăim o poveste frumoasă de dragoste de trei ani și multe planuri de viitor.

Iulian & Corina, elevi ai CNC al ASEM

Două inimi, un singur vis

Povestea noastră a început în colegiu, într-o perioadă în care fiecare dintre noi își clădea viitorul. Eu eram studentă în anul II la specialitatea Turism, iar el în anul IV la specialitatea Tehnologia Alimentație Publice, doi tineri cu vise, emoții și planuri care abia prindeau contur. Colegiul nu a fost doar locul unde ne-am format profesional, ci și spațiul în care s-a legat o relație ce avea să devină o familie. Mediul colegiului ne-a oferit nu doar cunoștințe în specialitățile alese, ci și lecții importante despre răbdare, responsabilitate și sprijin – valori care stau la baza relației noastre și astăzi.

Unul dintre cele mai frumoase lucruri din acea perioadă a fost faptul că am crescut împreună: ca studenți, ca oameni și, fără să ne dăm seama, ca viitori soți. Privind acum pozele „de atunci” și „de acum”, realizăm cât de mult a însemnat colegiul pentru povestea noastră – a fost începutul unui drum parcurs în doi, cu dragoste, respect și multă recunoștință.

Onoicu Victor și Niculina, absolvenți ai CNC al ASEM

Ecouri de dragoste adolescentină- versuri născute din emoție

Iluzia

Trăiesc ca printr-un vis,
Dar nu unul frumos,
Ci unul deja stins.
Trăiesc ca printr-un miracol,
Dar nu unul îndeplinit,
Ci unul deja nedorit.
Trăiesc ca printr-un zbor,
Dar nu unul ce-ți oferă zâmbete cadou,
Ci unul ce-mi oferă doar dor.
Trăiesc ca printr-un basm,
Dar nu unul cu final decor,
Ci unul cu un sfârșit înspăimântător.
Trăiesc ca printr-un soare,
Dar nu unul cu căldură apăsătoare,
Ci unul acoperit de eclipsa umbrei tale.
Trăiesc ca printr-un azart,
Dar nu unul cu entuziasm,
Ci unul scufundat în impas.
Trăiesc ca printr-un gând la tine,
Dar nu unul de iubire,
Ci unul pierdut în romane despre tine.

Pogor Sofia, CON 242

Sfntul meu, Dumnezeu.
Cand mă închid în sine,
Mi se face greu moral
Și mă gândesc numai la tine,
Dumnezeul meu ce mă susține.
Mă menține să nu cedez
Nici psihic, nici moral.
Mă ajută să mă tratez,
Fără amestec doctoral.
El e alături de sufletul meu mereu
Și-i alături și la bine, și la greu.
Pot să mă sprijin de umărul lui
Și să-i spun ceia ce nu spun nimănui.
Din o încurcătură ciudată,
Gândurile mele dintr-o dată
Le aranjează pe-un careu
Ceea ce nimeni nu ar face vreodată.
Cred în tine, sfântul și bunul meu,
Dumnezeu!

Țurcanu Evelina, CAV251,

Fără Adio

Mă uit la cer, îngândurat,
Mă întreb de ce, oare, ai plecat.
Mi-ar fi de-ajuns o îmbrățișare,
În schimb, primesc doar lacrimi amare.
Un copil ce se zbuțuia prin vise
A rămas pierdut printre promisiuni promise.
Mă întreb din nou de ce ai plecat,
Niciun adio nu mi-ai lăsat.
Căci n-ai mai apucat
Să-mi vezi sufletul îndurerat.
Am ales eu sau totul e-o întâmplare?
Dar, deja, în gândul meu, prezența ta moare.

Pogor Sofia, CON 242

Capitol uitat

În tăcere mă sufoc,
Iar în trecut mă reîntorc. Printre cioburi îmi strivesc
Amintirile ce, deja, se ofilesc.
Și încerc să te iert,
Chiar dacă un cuțit mă apasă în piept.
De fiecare dată când mă uit la tine,
Te văd ca pe o prăpastie lângă mine.
Și încerc să te iert,
Chiar dacă amărăciunea sufletului tău
Răsună în casa mea ca un ecou.
Și, încercând să te iert,
Te-am iertat.
Iar acum, pentru mine,
Ești doar un capitol uitat

Pogor Sofia, CON 242

*Povestea noastră
 Ne-am cunoscut pe neașteptate,
 Nici nu știam să spunem "poate",
 Erai acolo... eu eram,
 Dar nici măcar nu ne vorbeam.
 A fost un joc - nimic mai mult,
 Dar inima a spus: "Ascult!"
 Căci focul s-a aprins în noi,
 Fără cuvinte, fără ploi.
 Și-așa s-a născut iubirea noastră,
 Frumoasă, tainică, măiastră,
 Te-am prins de suflet, te-am simțit,
 Și dintr-o dată... te-am iubit.
 Te iubesc și te aștept cu dor,
 Că ești departe, trece-un nor
 Peste zâmbetul meu senin -
 Tu ești departe... eu, aici, străin.
 Dar știu că vii, și știu că vrei,
 Să fim din nou doar tu și ei -
 Acei doi ochi ce s-au privit
 Și-au știut clar: "Ne-am potrivit."
 M-am îndrăgostit de tine,
 Tu de mine... ce e mai bine?
 Ne iubim cu foc, cu adevăr -
 În lumea asta, cel mai rar...
 Și dragostea ce ne unește
 E floarea care-n noi înflorește,
 Prea frumoasă ca să moară,
 Prea curată, ca o comoară.*

*Împreună sau pierduți
 Am greșit amândoi, dar iubirea rămâne,
 În sufletul meu doar dorul tău se pune.
 Ne-am despărțit, dar eu încă te chem,
 Fără tine viața-mi e un trist blestem.
 O pauză scurtă părea că ne-ajută,
 Dar inima mea de dor e pierdută.
 Pământul pe mine parcă s-a prăbușit,
 Când tu de lângă mine atunci ai fugit.
 Căci fără tine nu am nici culoare,
 Zilele-s reci, nopțile-s goale.
 Însă speranța în mine nu moare,
 Visez la clipa când iarăși apare.
 Mă doare, iubire, dar tot mai rezist,
 Sperând că destinul nu-i chiar atât de trist.
 Visez să revii, să-mi spui iar „te iubesc”,
 Căci fără tine eu nu mai trăiesc.*

Bucila Maria, CON-241

Un băiat ...

*Un băiat cu ochi căprui, luminați de-un dor ascuns,
 Frumos la chip, la trup, la tot, parcă un vis nepătruns.
 Deștept, înțelept, un suflet aparte,
 Dar firea lui, perversă, ascunde o parte.
 A intrat în viața mea ca un fulger, neașteptat,
 Nu știu cât va dura acest drum întortocheat.
 Dar ceva în mine s-a schimbat, e clar, profund,
 Și chiar dacă pleacă, gândul lui va rămâne oriunde.
 E un amestec dulce-amar, o iubire ce nu-i certă,
 Un foc ce arde tainic, fără teamă, fără frâu.
 Indiferent de ce va fi, de soarta ce ne-așteaptă,
 Nu-l voi uita nicicând, e amintirea mea perfectă.*

*O iubire ce arde și doare
 Te-am iubit și te iubesc,
 Cu ochi căprui, tu mi-ai trezit
 În suflet focul cel ceresc,
 Dar tot tu, încet, l-ai stins.
 Tu spui că vrei să ne-ndepărtăm,
 Că dragostea nu-i drum ales,
 Dar eu, în suflet, te păstrez,
 Deși fără tine, mă pierd.
 Prieteni, zici, să fim de-acum,
 Dar oare-i simplu să privesc
 La tine, fără să-mi ascund
 Durerea-n lacrimi ce răvășesc?
 Între noi totul s-a sfârșit,
 Știu bine, chiar dacă refuz,
 Dar te iubesc, tu, om iubit,
 Deși iubirea ta s-a dus.
 Rămâi o rană-n al meu gând,
 Un vis ce arde-n amintiri,
 Iubirea mea, tăcut plângând,
 E umbra unei nemuriri.*

Sora mea

*Ne cunoaștem din ziua dintâi,
 De când lumea ne-a dat un căpătâi,
 Te știu de-o viață, de-un vis mereu,
 Prietena mea, sufletul meu.
 Din răsete dulci și lacrimi amare,
 Am scris o poveste, o cale călătoare,
 Prin rău și prin bine, mereu ai fost,
 Lumină și sprijin, un dar prețios.
 Ești sora ce timpul nu o va schimba,
 O parte din inima mea va rămânea,
 Și să știi, chiar de lumea se destramă,
 Te iubesc, sora mea, fără îndoială.*